

NSZZ

EGZEMPLARZ OBOWIĄZKOWY
Czytelnia Pras

Elżymetok

SOLIDARNOŚĆ

**REGION
PODLASKI**

BIULETYN INFORMACYJNY NR 88 (268) ● 15.05.2000

80 LAT OJCA ŚWIĘTEGO

WAŻNIEJSZE DATY Z ŻYCIA I PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

18 maja 1920 r.

w Wadowicach urodził się Karol Józef Wojtyła, syn Karola i Emilii z Kaczorowskich. 20 czerwca został ochrzczony w kościele parafialnym w Wadowicach.

1926 r.

rozpoczęcie nauki w męskiej Szkole Powszechnej im. Marcina Wadowity w Wadowicach.

1929 r.

śmierć matki.

1930 r.

rozpoczęcie nauki w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity.

1932 r.

śmierć brata Edmunda.

1938 r.

egzamin dojrzałości, przeprowadzka wraz z ojcem do Krakowa i rozpoczęcie studiów polonistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim.

1940 r.

rozpoczęcie pracy w fabryce Solvay, najpierw w kamieniołomach w Zakrzówku, a następnie na tzw. oczyszczalni wody.

1941 r.

śmierć ojca.

1942 r.

rozpoczęcie studiów na tajnych kompletach Wydziału Teologicznego UJ (jako kleryk zakonspirowanego Seminarium Archidiecezji Krakowskiej).

BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM

INFORMACJA

Biuro Poselskie AWS uprzejmie informuje, iż poseł Józef Mozolewski przyjmuje interesantów we wszystkie poniedziałki w godzinach 9.00 – 15.00 w siedzibie swojego biura przy ulicy Suraskiej 1 w Białymstoku.

Zasiłki statutowe

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie 9 Uchwały Finansowej II KZD NSZZ „Solidarność” z późniejszymi zmianami, ustala następujące minimalne wysokości zasiłków statutowych:

- 1) 100 zł. – z tytułu urodzin dziecka,
- 2) 150 zł. – z tytułu zgonu członka Związku,
- 3) 50 zł. – z tytułu zgonu członka rodziny.

Zmiana minimalnej wysokości zasiłków statutowych obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1999 roku.

Numery telefonów wewnętrznych
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”

Sekretariat – 300 i 302,
Przewodniczący – 303,
Wiceprzewodniczący – 304,
Sekretarz – 305,
OLC–dział szkoleń – 306,
Księgowość – 307,
Dział organizacyjny – 308,
Emeryci i Klub Represjonowanych – 309,
Dział prawny – 310,
Kasa – 311,
Portiernia – 312,
Poligrafia – 313,
Sala komputerowa – 321.

Konto ZR Podlaskiego
PKO BP II Oddział Białystok
10201329-50193-270-1

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

Komunikat

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” informuje, iż w dniu 18.06.2000 r. w rocznicę śmierci kapelana „Solidarności” śp. ks. Wojciecha Pełkowskiego odprawiona zostanie Msza św. w kościele w Świętej Wodzie.

Porządek uroczystości:

- godz. 14.00 – zbiórka przy pomniku na cmentarzu w Wasilkowie,
godz. 14.30 – przemarsz z cmentarza do kościoła w Świętej Wodzie
godz. 15.00 – Msza św.

Zapraszamy na uroczystość wszystkie poczty sztabowe, członków związku oraz tych wszystkich, którym pamięć o ks. Wojciechu Pełkowskim jest bliska.

Dotacje dla komisji zakładowych regionu podlaskiego, udzielone wg. regulaminu

1. KZ przy FPIU „Bison-Biał” S.A. – 700 zł.
2. KZ przy Oddziale Zakładu Gazowniczego – 400 zł.
3. KZ przy Uniwersytecie w Białymstoku – 400 zł.
4. KM przy ZPB FASTY S.A. – 520 zł.
5. KZ przy BSM Białystok – 190 zł.
6. KZ przy ZM „Hamech” – 160 zł.
7. KZ przy Akademii Medycznej – 370 zł.
8. KZ przy ZNTK w Łapach S.A. – 820 zł.
9. KZ przy SP w Mońkach – 80 zł.
10. KZ przy BGŻ Augustów – 90 zł.
11. KZ przy ZPP PASMANTA S.A. – 130 zł.
12. KZ przy ZETO – 130 zł.
13. KZ przy Suwalskiej Kopalni Sur. Min. – 100 zł.
14. KM Prac. Ośw. i Wych. w Białymstoku – 1.420 zł.

Kolejne dotacje przedstawimy w następnym wydaniu „BP”.

Przypominamy o dostosowaniu do zasad zawartych w regulaminie i obowiązku zdanienia ankiet. Dokumenty te otrzymały wszystkie komisje zakładowe.

Skarbnik Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”
Henryk Łupiński

Zarząd Klubu Więzionych, Internowanych, Represjonowanych w Białymstoku składa najlepsze życzenia oraz wyrazy szacunku i uznania za kultywowanie patriotycznych tradycji członkom koła 10 Pułku Ułanów Litewskich i Ich Rodzinom z okazji Uroczystości Święta Pułkowego w 80. Rocznice Dojścia Pułku do Dniepru, odbywająca się 13 i 14 maja 2000 r.

W tym samym czasie bierzemy udział w III Ogólnopolskiej Pielgrzymce Osób Represjonowanych na Jasną Górę. Naszą modlitwą u stóp Matki Bożej Królowej Polski obejmujemy wszystkich Obrońców Wiary i Ojczyzny.

Szczęść Boże!

W imieniu
Zarządu Klubu
WIR
Józef Nowak
Przewodniczący

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Komunikat

16 maja 2000 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. KK postanowiła, iż 30.08.2000 r. odbędzie się Uroczysty Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”. W czerwcu zostanie ustalony termin roboczej sesji zjazdu.

KK stwierdziła, że przystąpiła do rozmów z partnerami społecznymi i rządem na temat tworzenia nowych miejsc pracy i ograniczenia bezrobocia w nadziei, iż skoncentrują się one na sprawach polityki gospodarczej, finansowej i podatkowej, co sprzyjałoby rozwijaniu przedsiębiorczości i tworzeniu nowych miejsc pracy. Przebieg rozmów wskazuje na to, iż oczekiwania te nie zostaną zrealizowane. Niemniej KK podtrzymuje deklarację prowadzenia rozmów licząc, że rząd przedstawi konkretne propozycje gospodarcze, finansowe i prawne.

KK z niepokojem przyjęła informacje o wypowiedzeniu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego dla Pracowników Zakładów Górniczych. Takie działanie pracodawców może spowodować bardzo poważne konsekwencje, także w wielu innych branżach. KK będzie popierać działania Sekcji Krajowej Górnictwa Węgla Kamiennego NSZZ „Solidarność” w celu niedopuszczenia do dramatu, jakim byłoby pozbawienie ciężko pracują-

cych ludzi szans na godziwą płacę i stanowczo sprzeciwia się dalszemu pogorszeniu warunków ich pracy.

Zapelowano do postów AWS o uznanie projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, przygotowanego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” za projekt poselski i wprowadzenie go pod obrady Sejmu. Omawiano też sytuację w takich branżach jak transport i służba zdrowia oraz udział NSZZ „Solidarność” w kampanii Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych na rzecz podstawowych praw pracowniczych.

KK podjęła decyzję o wpisaniu organizacji zakładowych z powiatu lęborskiego do rejestru organizacji w Regionie Gdańskim i wyrejestrowaniu ich z Regionu Słupskiego. Uznano, że osoby używające bezprawnie pieczętek i druków nie istniejącej formalnie MKK NSZZ „Solidarność” Pracowników Telekomunikacji Polskiej S.A., prowadzą działalność godzącą w jedność związku. Zobowiązano właściwe zarządy regionów do poinformowania członków organizacji działających w TPSA o działaniach i nadużyciach ich przedstawicieli.

Kajus Augustyniak
- rzecznik prasowy KK

ADRESY ODDZIAŁÓW

17-200 Hajnówka
ul. 3-Maja 24
tel/fax 682-43-05

16-020 Czarna Białostoc-ka
ul. Torowa 15
tel. 710-28-82

18-100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 715-29-03

17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 19
tel. 655-31-41

17-100 Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17
tel. 730-28-92

16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 711-21-10

19-100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 716-30-03

16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia PP 4
tel. 712-42-56

16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 087 566-29-00 566-52-89,
fax 566-71-06

16-300 Augustów
ul. Rynek Z. Augusta 9
tel. 087 643-52-61

19-200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 086 272-27-31

WIEŚCI Z REGIONU

Oddział ZR w Bielsku Podlaskim

1. Zebranie Rady Oddziału w dniu 6.04.2000 r., omówienie spraw bieżących dotyczących sytuacji w związku i polityce.

2. Uczestnictwo pocztu sztandarowego oraz członków związku w powiatowych uroczystościach 60 rocznicy tragedii katyńskiej.

3. Uczestnictwo członków związku w drodze krzyżowej ulicami miasta (9 kwietnia).

4. 13 - kwietnia - udział pocztu sztandarowego w uroczystościach katyńskich w Białymstoku.

5. Złożenie pism na ręce Starosty powiatu, dotyczących:

- gazety powiatowej,

- sytuacji w SPZOZ,

- powstania filii wyższej szkoły,

- złożenie pisma Przewodniczącemu Rady Miejskiej o braku informacji o sesjach miejskich,

- systematyczne dyżury w czwartek w biurze poselsko-senatorskim,

- spotkanie z przedstawicielem Państwowej Inspekcji Pracy. ■

U progu dwudziestej rocznicy powstania Związku

Z Panem Przewodniczącym Józefem Mozolewskim rozmawia Agnieszka Jabłońska

– Kilka dni temu był Pan uczestnikiem niezwykłego wydarzenia posiedzenia sejmku w Gnieźnie w tysięczną rocznicę rocznicę Zjazdu Gnieźnieńskiego. Czy może się Pan podzielić swoimi refleksjami?

– Ta kadencja sejmku jest wyjątkową kadencją, oprócz tego, że właśnie kilka dni temu mieliśmy wyjazdowe posiedzenie sejmku, to właśnie rok temu po raz pierwszy w historii parlament, Parlament Polski, gościł Ojca Świętego. Jest to wydarzenie bezprecedensowe, drugim wydarzeniem było wyjazdowe posiedzenie sejmku. W tym roku też odbędzie się pielgrzymka narodowa, pielgrzymka Parlamentu Polskiego do Ojca Świętego – jest to też wydarzenie niezwykle. Zaś w listopadzie tego roku odbędzie się pielgrzymka parlamentarzystów świata do Rzymu. Tak więc oprócz tego wydarzenia, jakim było posiedzenie w Gnieźnie, wiele innych szczególnych okoliczności i chwil przeżywa nasz parlament w tej kadencji, w której i ja mam przyjemność być posłem.

– Czy może jakieś słowa z któregoś z gnieźnieńskich przemówień utkwiły Panu w pamięci?

– Jeśli chodzi o posiedzenie Sejmu w Gnieźnie było ono szczególne właśnie z tej konkretnej okazji. Wszystkie wystąpienia czołowych polityków, szczególnie z najważniejszych ugrupowań parlamentarnych, czyli przewodniczącego Akcji Wyborczej Solidarność, przedstawiciela Unii Wolności, szefa SLD, również PSL-u, były to ważne. Odnosiły się one do Gniezna, jako kolebki Państwa Polskiego i – w szczególności – do wdaruń sprzed tysiąca lat. Praktycznie wszystko było podporządkowane tej historycznej dacie, trudno coś szczególnego wypuklać.

Oczywiście każde wystąpienie miało różnego rodzaju wątki, aspekty polityczne odnoszące się do dnia dzisiejszego. Każdy z liderów stara się swoje wystąpienie podczas takich szczególnych wydarzeń wykorzystać w ramach promocji, czy to własnej osoby, czy też ugrupowania, które reprezentuje.

– Oglądając transmisję w telewizji utkwiły mi w pamięci słowa Pana Przewodniczącego Krzaklewskiego: **dwadzieścia lat temu powiedzieliśmy chcemy wolności, chcemy obalić komunizm; jest to dzisiaj rzeczywistością?** Zbliża się dwudziesta rocznica

podpisania porozumień sierpniowych, jak te wydarzenia będą obchodzone tutaj w naszym regionie, czy są już jakieś konkretne plany.

– Rzeczywiście Pan poseł Krzaklewski wypowiedział te słowa i 20 lat temu wielu z nas, osób które uczestniczyły tym narodowym zrywem jakim było powstanie „Solidarności” w tamtym czasie na pewno nie wierzyło, że za 20 lat będziemy żyli w zupełnie innym kraju, w kraju wolnym, a na pewno nie przypuszczaliśmy, że będziemy stali u steru władzy. Jeśli chodzi o przygotowania do obchodów dwudziestej rocznicy one są na szczeblu krajowym już ustalone. W naszym regionie został powołany honorowy komitet obchodów rocznicy powstania „Solidarności”, na czele tego komitetu stanął nasz legendarny przywódca związkowy Pan Senator Stanisław Marczuk. Oczywiście w skład tego komitetu wchodzi również ja, zdecydowana większość to koleżanki i koledzy z początku lat 80., którzy w dniu dzisiejszym nie działają aktywnie z różnych przyczyn. A jeśli chodzi o kalendarium tych uroczystości, to na początku czerwca rozpoczniemy obchody 20. rocznicy powstania związku promocją książki – „Kalendarium „Solidarności” regionu białostockiego”, której autorem jest Pan Marek Kietliński. Będziemy chcieli żeby w promocji wziął udział Marian Krzaklewski oraz wiele innych czołowych osobistości naszego kraju. W lipcu planujemy zorganizować dosyć dużą wystawę w Białymstoku, dzięki której społeczeństwo, a szczególnie młodzież mogłaby zapoznać się z pewnymi materiałami, które do tej pory nie były publikowane. Myślę, że będzie to bardzo interesujące. Na początku sierpnia, bądź w jego połowie odbędzie się uroczysty Zjazd „Solidarności” Regionu Podlaskiego, podczas którego zechcemy uhonorować i podziękować wielu działaczom „Solidarności” z początku lat 80., a także zechcemy zauważyć osoby,

które wielokrotnie anonimowo, po cichu bardzo dużo pomogły ówczesnym liderom naszego związku, którzy musieli ukrywać się czy prowadzić działalność konspiracyjną. To jest robocze kalendarium, będzie ono na pewno jeszcze modyfikowane, oczywiście w sensie pozytywnym.

– Obchody te, będą wiązały się też w jakiś sposób z kampanią prezydencką. Jak w tej sferze będzie to wyglądało?

– Trudno by było abyśmy jako ludzie „Solidarności” nie używali, czy nie wykorzystywali różnego rodzaju możliwości do kampanii prezydenckiej, zważywszy na to, że nasz lider startuje. To jest normalne i to jest tak jakby oczywiste. Myślę, że nasi przeciwnicy polityczni będą z tego robili problem, natomiast my uważamy, że jako „Solidarność” w ciągu tych dwudziestu lat mamy czym się pochwalić i z pewnością wiemy, że podczas kampanii prezydenckiej możemy nasze osiągnięcia uwypuklić czy nawet przednieść je w ramach kampanii prezydenckiej na naszego kandydata jakim jest Marian Krzaklewski.

– Dziękuję za rozmowę.

Zanim został papieżem

Wadowice – lata 1920-1938

18 maja 1920 roku w Wadowicach urodził się Karol Józef, syn Karola Wojtyły i Emilii z Kaczorowskich. Karol był jednym z trójki dzieci: starszy brat Edmund urodził się 28 sierpnia 1906 roku, o siostrze, która zmarła w wieku niemowlęcym nie ma bliższych wiadomości.

Ojciec Karola był urzędnikiem administracji wojskowej w randze porucznika. Matka zajmowała się domem i dziećmi. Zmarła 13 kwietnia 1929 roku w wieku 45 lat, gdy Karol miał lat 9. Pochowana została w Krakowie na cmentarzu Rakowickim. Tam też spoczywa Ojciec i brat Edmund. Karol w 1926 roku rozpoczął naukę w siedmioklasowej Szkole Powszechnej im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Już podczas nauki w szkole razem z ojcem i kolegami odbył pielgrzymkę na Jasną Górę. Rodzina żyła bardzo skromnie, zwłaszcza po śmierci matki.

Karol był dobrym uczniem. „W wieku dziesięciu, dwunastu lat byłem ministrantem, ale muszę wyznać, że niezbyt gorliwym” – wspomina po latach.

„Moja matka już nie żyła. Mój ojciec, spostrzegłszy moje niezdiscyplinowanie, powiedział pewnego dnia: „Nie jesteś dobrym ministrantem. Nie modlisz się do Ducha Świętego. Powinieneś się modlić do Niego”. I pokazał mi jakąś modlitwę. Nie zapomniałem jej. Była to ważna lekcja duchowa, trwalsza i silniejsza niż wszystkie, jakie mogłem wyciągnąć w następstwie lektur czy nauczania, które odebrałem. Z jakim przekonaniem On do mnie mówił! Jeszcze dziś słyszę Jego głos. Rezultatem tej lekcji z dzieciństwa jest moja encyklika o Duchu Świętym.” Dalej wspomina: „Nigdy nie mówiliśmy ze sobą o powołaniu kapłańskim, ale ten przykład mojego Ojca był jakimś pierwszym domowym seminarium.”

Po ukończeniu Szkoły Powszechnej w 1931 roku Karol rozpoczął naukę w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Uczył się bardzo dobrze. Brał udział w pracach teatryku amatorskiego. W pierwszej klasie gimnazjalnej spotkał się z ks. Kazimierzem Figlewiczem, który uczył religii. Karol służył codziennie do mszy św. O swoim szkolnym katechecie, po latach powiedział: „Dzięki niemu zbliży-

Ciąg dalszy na str. 6

WAŻNIEJSZE DATY Z ŻYCIA I PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

- 1946 r.** przyjęcie 1 listopada święceń kapłańskich z rąk kardynała Sapiehy w kaplicy Domu Biskupiego, a następnego dnia Msza św. prymicyjna odprawiona w Krypcie św. Leonarda na Wawelu. Wyjazd na studia do Rzymu.
- 1948 r.** obrona pracy doktorskiej i rozpoczęcie pracy duszpasterskiej w Niegowici. Ks. K. Wojtyła katechizował w szkołach w Wiatrowicach, Pierzchowie, Cichawie, Nieznanowicach, prowadził wraz z ks. Ciubą Żywy Różaniec, a także założył w parafii kółko dramatyczne.
- 1949 r.** przeniesienie do parafii św. Floriana w Krakowie.
- 1953 r.** zakończenie przewodu habilitacyjnego na Wydziale Teologicznym UJ i przedstawienie rozprawy zatytułowanej: Próba opracowania etyki chrześcijańskiej według systemu Maxa Schelera. 1 grudnia kolokwium habilitacyjne, po którym Rada Wydziału Teologicznego UJ podjęła decyzję o przedstawieniu ks. K. Wojtyły do zatwierdzenia przez Ministra Szkolnictwa Wyższego jako docenta etyki i teologii moralnej.
- 1954 r.** wykłady z katolickiej nauki społecznej dla kleryków seminariów duchownych krakowskiego, śląskiego i częstochowskiego po zlikwidowaniu Wydziału Teologicznego na UJ.
- 1956 r.** mianowanie zastępcą profesora przy Katedrze Etyki KUL.
- 1958 r.** nominacja na biskupa sufragana krakowskiego przez Papieża Piusa XII po śmierci biskupa Stanisława Rosponda. 28 września odbyła się konsekracja biskupia w Katedrze Wawelskiej. Nowy biskup przyjął jako dewizę słowa św. Ludwika Marii Grignion de Montforta – Totus Tuus (Cały Twój).
- 1962 r.** aktywny udział w I sesji Soboru Watykańskiego II (wypowiedzi na temat I rozdziału schematu o źródłach Objawienia, o środkach przekazu społecznego oraz o Kościele).
- 1963 r.** udział w II sesji Soboru Watykańskiego II, w grudniu pielgrzymka do Ziemi Świętej oraz mianowanie przez Pawła VI metropolitą krakowskim.
- 1964 r.** 8 marca ingres nowo mianowanego arcybiskupa krakowskiego do Katedry Wawelskiej. Aktywny udział w III sesji Soboru Watykańskiego II (m.in. wypowiedzi na temat projektów niektórych dokumentów soborowych oraz powołanie w skład zespołu przygotowującego Konstytucję duszpasterską o Kościele w świecie współczesnym).
- 1965 r.** wystąpienia na IV sesji Soboru Watykańskiego II.
- 1967 r.** powołanie do Kolegium Kardynalskiego i przyjęcie nominacji w Watykanie 26 czerwca.
- 1969 r.** powołanie na stanowisko zastępcy przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski.
- 1971 r.** powołanie do Rady Sekretariatu Synodu Biskupów podczas Synodu w Rzymie.
- 1973 r.** podróż na Filipiny, do Australii, Gwinei i Nowej Zelandii oraz udział w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Melbourne. W czerwcu wizyta w centrali Ruchu Światło-Życie w Krościenku, poświęcenie na Kopie Górcze figury Niepokalanej i powierzenie Ruchu Niepokalanej Matce Kościoła.
- 1975 r.** powołanie przez Konferencję Plenarną Episkopatu Polski na stanowisko przewodniczącego Komisji ds. Apostolstwa Świeckich, przewodniczącego Komisji ds. Nauki Katolickiej, członka Komisji ds. Instytucji Polskich w Rzymie oraz członka Komisji ds. Duszpasterstwa Ogólnego.
- 1976 r.** podróż do Stanów Zjednoczonych i Kanady oraz udział w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Filadelfii.
- 1978 r.** udział w pogrzebie papieża Pawła VI, który zmarł 6 sierpnia, i w konklawe, podczas którego papieżem został wybrany patriarcha Wenecji kard. Albino Luciani. Nowy papież, który przybrał imię Jana Pawła I, zmarł w nocy z 28 na 29 września. 14 października rozpoczęło się kolejne w tym roku konklawe. 16 października, podczas siódmego głosowania, około godz. 17.15, metropolita krakowski kardynał Karol Wojtyła został wybrany papieżem. Przybrał imię Jana Pawła II. O godz. 18.45 kard. Pericle Felici ogłosił wybór nowego papieża. Jan Paweł II udzielił pierwszego błogosławieństwa „Urbi et Orbi”. 22 października na Placu Świętego Piotra odbyła się uroczysta inauguracja pontyfikatu, a następnego dnia pierwsza audyencja dla 4000 Polaków w auli Pawła VI. 12 listopada Jan Paweł II uroczystie objął katedrę Rzymu – Bazylikę św. Jana na Lateranie. 3 grudnia, odwiedzając pierwszą rzymską parafię San Francesco Saverio w dzielnicy Garbatella, zapoczątkował wizytacje parafii rzymskich.

WAŻNIEJSZE DATY Z ŻYCIA I PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

1979 r. pierwsza podróż apostolska do Meksyku i na San Domingo (od 25 stycznia do 1 lutego). W ciągu swego pontyfikatu Jan Paweł II odbył już 91 pielgrzymek do wielu krajów na wszystkich kontynentach. Ogłoszenie 4 marca pierwszej encykliki, zatytułowanej *Redemptor hominis* (Odkupiciel człowieka). Do tej pory Jan Paweł II wydał 13 encyklik:

- * *Redemptor Hominis* (Odkupiciel człowieka, 1979)
- * *Dives in Misericordia* (O Bożym miłosierdziu, 1980)
- * *Laborem Exercens* (O pracy ludzkiej, 1981)
- * *Slavorum Apostoli* (Apostołowie Słowian, 1985)
- * *Dominum et Vivificantem* (O Duchu Świętym, 1986)
- * *Redemptoris Mater* (Matka Odkupiciela, 1987)
- * *Sollicitudo Rei Socialis* (Społeczna troska Kościoła, 1987)
- * *Redemptoris Missio* (O działalności misyjnej Kościoła, 1990)
- * *Centesimus Annus* (W 100. rocznicę encykliki „*Rerum novarum*”, 1991)
- * *Veritatis Splendor* (Błask prawdy, 1993)
- * *Evangelium Vitae* (Ewangelia życia, 1995)
- * *Ut Unum Sint* (Aby byli jedno, 1995)
- * *Fides et ratio* (Wiara i rozum, 1998)

Od 2 do 10 czerwca pierwsza podróż apostolska do Polski. Ojczyznę Papież odwiedził jeszcze siedmiokrotnie (w 1983 r., w 1987 r., w 1991 r. dwa razy, w 1995 r., w 1997 r. i w 1999 r.), goszcząc we wszystkich polskich diecezjach. Rozpoczęcie oficjalnego dialogu teologicznego katolicko-prawosławnego ogłoszeniem 30 listopada wspólnie z patriarchą ekumenicznym Konstantynopola Dimitriosem I decyzji o ustanowieniu Komisji Mieszanej Katolicko-Prawosławnej do Dialogu Teologicznego. W pierwszym roku swego pontyfikatu Jan Paweł II przyjął na audjencji m.in. Prymasa Polski kard. S. Wyszyńskiego, Sekretarza Generalnego ONZ, prawosławną delegację Patriarchatu Konstantynopola oraz Matkę Teresę z Kalkuty.

- 1981 r.** zamach na życie Ojca Świętego 13 maja podczas śródowej audjencji ogólnej.
- 1983 r.** ogłoszenie konstytucji apostolskiej *Sacrae Disciplinae Leges*, promulgującej nowy Kodeks Prawa Kanonicznego. Przyznanie przez Katolicki Uniwersytet Lubelski i Uniwersytet Jagielloński w Krakowie doktoratów honoris causa.
- 1985 r.** uroczyste obchody Międzynarodowego Roku Młodzieży i spotkanie z ponad 300 tys. młodych z całego świata. Ustanowienie Międzynarodowego Dnia Młodzieży, obchodzonego odąd każdego roku w Niedzielę Palmową. Nadzwyczajny Synod Biskupów, w 20. rocznicę zakończenia Soboru Watykańskiego II.
- 1986 r.** wizyta w Asyżu z okazji Światowego Dnia Modlitwy o Pokój, obchodzonego z udziałem przedstawicieli 13 religii świata.
- 1992 r.** oficjalna prezentacja Katechizmu Kościoła Katolickiego.
- 1993 r.** obchody I Światowego Dnia Chorego 11 lutego w Lourdes. Odąd jest on obchodzony co roku.
- 1996 r.** obchody Złotego Jubileuszu Kapłaństwa i opublikowanie książki „*Dar i tajemnica*”, którą Jan Paweł II napisał z okazji 50. rocznicy swoich święceń kapłańskich.
- 1998 r.** podróż apostolska na Kubę od 21 do 26 stycznia. Świętowanie 20. rocznicy pontyfikatu z udziałem licznych rzesz pielgrzymów z Polski, przedstawicieli polskiego Episkopatu i władz państwowych.
- 1999 r.** inauguracja obchodów Jubileuszu 2000 lat chrześcijaństwa otwarciem Drzwi Świętych w Bazylice św. Piotra w noc Bożego Narodzenia.
- 2000 r.** pielgrzymka do źródeł wiary w Roku Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa, czyli do Egiptu, Jordanii i Ziemi Świętej.

„Gość Niedzielny” (20/2000)

Ciąg dalszy ze str. 5

łem się do parafii, zostałem ministrantem, nawet poniekąd zorganizowałem kółko ministranckie. „Karol należał także do Sodalijacji Mariańskiej i Stowarzyszenia Młodzieży Katolickiej. W 1932 roku zmarł brat Edmund. W maju 1938 roku Karol Wojtyła zdał egzamin dojrzałości z ocenami bardzo dobrymi. Latem 1938 razem z ojcem przeprowadził się do Krakowa, gdzie zamieszkali u rodziny Kaczorowskich przy ul. Tynieckiej 10, na Dębnikach.

Kraków – lata okupacji

Karol Wojtyła w 1938 roku rozpoczął studia na wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zobowiązał się uczęszczać na 36 godzin zajęć tygodniowo. Wśród wykładowców byli: Zenon Klemensiewicz, Stefan Kołaczkowski, Tadeusz Lehr-Spławiński, Kazimierz Nitsch i Stanisław Pigoń. Wtedy Karol podjął samodzielne próby pisarskie. Jego pierwsze utwory to „*Balady beskidzkie*” i „*Dawid – renesansowy psalter*”, który zadedykował Matce. W czerwcu 1939 roku wystąpił w sztuce Mariana Nieżyńskiego „*Kawaler księżycowy*”, wystawianej przez Teatr Studencki w Krakowie. Sztuka cieszyła się wielkim powodzeniem.

1 września 1939 roku wybuchła II wojna światowa. Karol wraz z ojcem wyjechał z Krakowa. W wyniku wojennej tułaczki znaleźli się aż nad Sanem. Wkrótce wrócili do Krakowa. Karol nawiązał kontakty ze swymi przyjaciółmi i rozpoczął działalność w Teatrze Rapsodycznym Mieczysława Kotlarczyka. Zapisał się na II rok studiów Wydziału Filozoficznego, na Filologię Polską. Rok akademicki trwał jednak krótko, do czasu aresztowania profesorów krakowskich przez Gestapo, co miało miejsce w listopadzie 1939 roku. Od marca 1940 roku Karol pracował jako goniec sklepowy, a od 11 października 1940 roku jako robotnik w Fabryce Sody Solvay w Krakowie. Jednocześnie pogłębiał swą wiedzę teologiczną, filozoficzną i literacką. W Wielkim Poście 1940 roku napisał „*Hioba*” oraz „*Jeremiasza*”. W lutym 1940 roku w parafii św. Stanisława Kostki na Dębnikach Salezianie zorganizowali rekolekcje, które umożliwiły Karolowi spotkanie z młodymi ludźmi. Wkrótce stworzyli Żywy Różaniec i kółko katechetyczne.

Młodzi ludzie spotykali się w każdą sobotę na wspólnej modlitwie i prowadzili dyskusje religijne. Pracował z nimi znany bibliista ks. docent Jan Mazerski. W gronie tym prowadził działalność Jan Tyranowski. Oczytany w pismach św. Jana od Krzyża i św. Teresy z Avila, wywierał duży wpływ na młodzież. Po wielu latach Ojciec Święty nazwał go

„apostolem Bożej wielkości” i tak go wspomina: „Trudno zapomnieć rozmów z Janem. Jedna taka ciągle trwa w pamięci, kiedy ten prosty człowiek, który skarżył się przed spowiednikiem na braki wymowy, do późnych nocy mówił o tym, kim jest Bóg, a raczej co to jest życie z Bogiem.” To on pobudził Karola do pracy apostołowskiej i filozoficznej. W 1942 roku Karol podjął studia teologiczne w tajnym Seminarium Duchownym. 18 lutego 1941 roku zmarł Ojciec Karola.” Z tym to okresem – wspomina po latach – łączy się zasadnicza decyzja w sprawie mojego powołania. Stało się dla mnie jasne, że Chrystus powołuje mnie do kapłaństwa.

Od października 1942 roku brał udział w tajnych kompletach nauczania teologii w Seminarium Duchownym. Jest to okres intensywnej pracy Karola. Swoją czas dzielił pomiędzy pracę, studia i aktorstwo. W roku 1944 otrzymał tonsurę i niższe święcenia kapłańskie.

Kapłaństwo

Dnia 1.11.1946 roku Kardynał Sapiaha wyświęcił Karola Wojtyłę, który swą mszę prymicyjną odprawił w Dzień Zaruszny. Po latach tak wspomina: „Miejscem moich święceń była prywatna kaplica Arcybiskupów Krakowskich. W tej kaplicy, w czasie śpiewu Veni Creator Spiritus oraz Litanii do Wszystkich Świętych, leżąc krzyżem oczekiwałem na moment włożenia rąk. Jest to chwila szczególnie przejmująca. Każde powołanie kapłańskie w swej najgłębszej warstwie jest wielką tajemnicą, jest darem, który nieskończenie przerasta człowieka. Każdy z nas kapłanów doświadcza tego wyraźnie w całym swoim życiu. Wobec wielkości tego daru czujemy, jak bardzo do niego nie dorastamy”.

W 1946 roku ksiądz Wojtyła po raz pierwszy udzielił sakramentu chrztu św. Monice Katarzynie, córce swoich przyjaciół Tadeusza Kwiatkowskiego i Haliny Królikiewicz.

11 listopada 1946 roku Karol Wojtyła z ks. Stanisławem Starowiejskim wyjechał do Rzymu. Podjął studia na Papieskim Uniwersytecie Dominikańskim – Angelikum. Przedmiotem rozprawy doktorskiej była doktryna wiary u św. Jana od Krzyża. Postać Jana od Krzyża fascynowała Karola od czasu, gdy Jan Tyranowski odkrył przed nim tego XVI – wiecznego karmelity bosego. Pobyt w Rzymie tak wspomina po latach: „Przyjechałem do Rzymu niosąc w sobie wielkie pragnienie, aby zwiedzanie Wiecznego Miasta rozpocząć od katakumb. I tak się stało. Dwa lata studiów, zakończone doktoratem, to były równocześnie dwa lata intensywnego „uczenia się” Rzymu”. Na wiosnę 1947 roku pojechał do San Giovanni Rotondo, by spotkać się z o. Pio. 3

lipca 1947 Karol uzyskał licencjat z teologii. 14 czerwca 1948 roku ks. Wojtyła zdał egzaminy doktorskie. Obronił także dysertację”. I zaraz potem wyruszyłem w drogę powrotną do Polski” – wspomina później – „Wyjeżdżając z Rzymu wywoziłem stamtąd nie tylko pewną sumę wykształcenia teologicznego, ale także ugruntowanie mojego kapłaństwa i pogłębienie mojej wizji Kościoła”.

Kiedy powrócił do Polski otrzymał dekret nominacyjny na wikarego w Niegowici koło Gdowa, 25 km od Krakowa. Praca w parafii trwała rok i, jak wspomina po latach, „była wypełniona zwyczajnymi obowiązkami wikariusza i katechety”. W marcu 1949 roku został przeniesiony do parafii św. Floriana w Krakowie.

Prowadził tam zajęcia religijne z młodzieżą akademicką, odbywał pielgrzymki do Sanktuarium Matki Boskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej, działał w Towarzystwie Teologicznym, prowadził rekolekcje i organizował Koła Żywego Różańca. W 1951 roku rozpoczął przygotowania do habilitacji profesorskiej, którą ukończył w 1953 roku. Tytuł pracy brzmiał: „Próba opracowania etyki chrześcijańskiej według systemu Maxa Schellera”. Z końcem listopada 1953 roku obronił pracę habilitacyjną.

W 1955 roku został członkiem Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie prowadził seminaria, a potem wykłady. Od 1 grudnia 1956 roku Karol Wojtyła został etatowym pracownikiem KUL.

Powierzono mu kierowanie Katedrą Etyki. Stopień docenta uzyskał tam w październiku 1957 roku. Lata pracy na KUL-u zaowocowały wieloma pracami naukowymi. Wykłady Karola Wojtyły przyciągały młodzież. Chociaż odbywały się w największej sali, słuchacze siedzieli w ławkach i na podłodze.

Chętnie pracował z młodzieżą akademicką, wyjeżdżał często na wycieczki i obozy wędrownie, które były niekonwencjonalną katechezą. Studenci przychodzili do niego ze swoimi problemami. Pomagał zawsze, uczył ich na prawdę i konsekwencje życiowych postaw.

Biskup i Ojciec Soboru

4 lipca 1958 roku papież Pius XII nominował Karola Wojtyłę biskupem sufraganiem Archidiecezji Krakowskiej. Był najmłodszym członkiem Episkopatu Polski, miał trzydzieści osiem lat. Biskup zamieszkał w Krakowie przy ul. Kanoniczej 21. Jako biskup – nominat uczestniczył w rekolekcjach Episkopatu Polski na Jasnej Górze oraz w pracach konferencji plenarnej Episkopatu. Przed konsekracją odbył rekolekcje w opactwie Benedyktynów w Tyńcu. 28 września

1958 roku odbyła się konsekracja biskupa Karola Wojtyły.

Był to dzień św. Wacława, patrona Katedry Krakowskiej. Nowy biskup oddał się bezgranicznie Matce Bożej przyjmując za dewizę słowa św. Ludwika Marii Grignion de Montforta – TOTUS TUUS. W pierwszym swoim orędziu papieskim nawiązał do tej chwili: „W tej właśnie godzinie, ciężkiej i pełnej bojaźni, musimy z synowskim oddaniem zwrócić się ku Maryi Dziewicy, która w tajemnicy Chrystusa zawsze żyje i działa jako Matka, i musimy powtórzyć te słowa: Totus Tuus, jakie przed dwudziestu laty, w dniu sakry biskupiej wpisaliśmy w nasze serce i nasze godło”.

Nowy biskup pracował w kurii, prowadził w dalszym ciągu wykłady na KUL-u, wizytował parafie, święcił kościoły i kaplice, odwiedzał domy zakonne, udzielał święceń kapłańskich. Pracy miał wiele, ale nie porzucił działalności naukowej. W roku 1960 ukazała się książka „Miłość i odpowiedzialność”, która była wynikiem wieloletniej pracy i dyskusji z młodzieżą. Wtedy też opublikował „Przed sklepem Jubilera” zaopatrzone wyjaśnieniem: „Medytacje o sakramencie małżeństwa, przechodzące chwilami w dramat.” W dniach od 11.10 do 2.11.1962 roku uczestniczył w I Sesji Soboru Watykańskiego. W styczniu 1963 roku odprawił mszę św. w Katedrze Wawelskiej w stulecie Powstania Styczniowego. Co roku w listopadzie modlił się za weteranów walki o niepodległość Polski, a na św. Stanisława prowadził procesję Wawel – Skalka.

15 sierpnia 1963 roku uczestniczył w koronacji Matki Bożej Królowej Podhala w Ludźmierzu. 8.10.1963 roku brał udział w II sesji Soboru Watykańskiego. Wtedy papieżem – po śmierci Jana XXIII – był Paweł VI. W skali międzynarodowej biskup Wojtyła zaznaczył swoją obecność, współpracując z biskupami niemieckimi. W dniach 5 – 15.12.1963 roku odbył pielgrzymkę do Ziemi Świętej. 1.1.1964 roku został mianowany arcybiskupem ordynariuszem krakowskim. 5.09.1964 roku przewodniczył uroczystościom na Wawelu z okazji 600-lecia zatwierdzenia przez papieża założenia uniwersytetu w Krakowie. Od dnia 10.09.1964 r. uczestniczył w III sesji Soboru Watykańskiego w Rzymie. W listopadzie został przyjęty na audiencji u papieża Pawła VI. W Polsce, razem z Prymasem Wyszyńskim, prowadził intensywne prace nad przygotowaniem obchodów Millenium. W dniach 14.09. – 8.12.1965 roku uczestniczył w IV sesji Soboru w Rzymie. W przeddzień zakończenia soboru biskupi polscy wystosowali list – orędzie do biskupów niemieckich, który wywołał oburzenie

Ciąg dalszy na str. 8

Ciąg dalszy ze str. 7

władz komunistycznych i szykany wobec Kościoła.

Uroczystości millenijne w 1966 roku odbywały się w atmosferze ciągłych utarczek z komunistycznymi władzami.

5 maja 1966 roku wygłosił w Częstochowie kazanie „Chrzest narodu a oddanie Polski w niewolę Maryi” i pobłogosławił kopię obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, która wyruszała po parafiach diecezji krakowskiej. Kłęcząc przed wizerunkiem Maryi, powiedział: „Oddaję Ci, o Matko, jako millenijny pasterz Kościoła Krakowskiego, na własność ten Kościół w teraźniejszości i przyszłości. Jeśli będzie Twoją własnością, to – mimo wszystkich przeszkód i trudności – Chrystus będzie w nas trwał i rósł. O Matko, Ty jesteś całą naszą ufnością. My jako własność Twoja i Ty jako ufność nasza – to jedno. Przyjmij nas, Matko, na swą własność. Przyjmij naszą bezgraniczną ufność.”

Działalność kardynalska

Z końcem maja 1967 roku papież Paweł VI ogłosił nominację 27 nowych kar-

dynałów, wśród których znalazł się arcybiskup Wojtyła. Otrzymał on, zgodnie ze starą rzymską tradycją, jeden z kościołów rzymskich. Arcybiskupowi krakowskiemu przydzielono kościół San Cesareo in Palatio. 9 lipca odbył się ingres kardynała do Katedry Wawelskiej, a w kilka miesięcy później kardynał dokonał kanonicznego objęcia kościoła rzymskiego. Tym samym kardynał Wojtyła rozpoczął okres jeszcze intensywniejszej służby Kościołowi i wiernym.

Niełatwa to była praca w warunkach reżimu komunistycznego, jaki panował w Polsce. We wrześniu władze odmówiły paszportów na wyjazd do Rzymu na obrady Synodu Biskupów Prymasowi Polski Kardynałowi Wyszyńskiemu. Kardynał Wojtyła również nie wyjechał na znak solidarności. Potem brał już udział we wszystkich kolejnych zgromadzeniach synodu. 17.10.1967 roku w Rzymie Paweł VI beatyfikował o. Maksymiliana Marię Kolbego. Będąc kardynałem nie zaniedbywał pracy badawczej. Brał czynny udział w sympozjach naukowych, promocjach doktorskich i habilitacjach. W roku 1969 ukazało się jego

studium „Osoba i czyn” a nieco później „U podstaw odnowy”. Uczestniczył aktywnie we wszystkich powojennych kongresach teologów polskich. Wielokrotnie brał udział w międzynarodowych zjazdach naukowych. Jako uczony został wyróżniony doktoratem honoris causa Uniwersytetu im Gutenberga w Moguncji.

W tym czasie wiele podróżował. Odwiedził Kanadę, Australię, RFN i USA. Wyjeżdżał też do Rzymu, uczestnicząc w pracach komisji biskupów oraz naukowców.

W dniu 6.08.1978 zmarł papież Paweł VI. Kardynał Wojtyła wyjechał do Watykanu na uroczystości pogrzebowe, a następnie na konklawe. 26.08.1978 roku wybrano papieżem Jana Pawła I. Po audiencji u nowego papieża Kardynał wrócił do Krakowa. Pontyfikat Jana Pawła I trwał tylko 33 dni – 29.09 nadeszła z Watykanu wiadomość o śmierci Ojca Świętego. 3.10.1978 roku kardynał znowu udał się na pogrzeb oraz na konklawe. To konklawe zapoczątkowało zupełnie nowy rozdział w życiu Karola Wojtyły. ■

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” złożył Dar Ołtarza parafii w Krzemieńcu na Wołyniu.

Pracujący emerycy

Od lipca br. zacznie obowiązywać znolizowany przepis ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nakładający na emerytów pracujących obowiązek określenia wyboru zasad pobierania świadczeń emerytalnych.

Poniżej publikujemy treść tego przepisu. Jednocześnie informujemy członków naszego związku, iż wszelkie informacje i porady prawne związane z tą kwestią można otrzymać w Biurze Prawnym Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” p. 203.

Art. 103. 1. Prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 104–106.

2. (10) Przepisu ust. 1 nie stosuje się do emerytów, którzy ukończyli 60 lat (kobiety) lub 65 lat (mężczyźni), z zastrzeżeniem ust. 2a.

2a. (11) Prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

3. Prawo do emerytury lub renty może ulec zawieszeniu również na wniosek emeryta lub rencisty.

4. W przypadku zgłoszenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, przez jedną z osób uprawnionych do renty rodzinnej, zawieszeniu ulega część renty tej osoby. Wysokości części renty przysługujących pozostałym członkom rodziny nie ulegają zmianie.

Art. 104. 1. Prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3–8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

1a. (10) Dla emerytów i rencistów prowadzących pozarolniczą działalność za przychód, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o

której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do emerytów i rencistów osiągających przychód z tytułu działalności wykonywanej za granicą.

4. (11) Przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również do osób wyłączonych z obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu ustalenia prawa do emerytury i renty lub wykonujących działalność nie podlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do honorariów z tytułu działalności twórczej i artystycznej.

6. Za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, i kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego.

7. Prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

8. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

1) 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. – dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy,

2) 18% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 – dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy,

3) 20,4% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 – dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

9. Kwoty maksymalnych zmniejszeń, o których mowa w ust. 8, podlegają pod-

wyższeniu, przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji.

10. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

1) w terminie do 14 dnia roboczego drugiego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego – kwoty przychodu, o których mowa w ust. 7 i 8, z zaokrągleniem w górę do pełnych 10 groszy,

2) w terminie do 14 roboczego dnia listopada – kwoty graniczne przychodu dla mijającego roku kalendarzowego.

Art. 105. 1. Wysokość renty rodzinnej, przysługującej więcej niż jednej osobie, ulega zmniejszeniu w przypadku, gdy osoba uprawniona do części renty osiąga przychód w kwocie wyższej niż 70% przeciętnego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyższej jednak niż 130% tej kwoty miesięcznie.

2. Zmniejszenie renty następuje poprzez zmniejszenie części renty przysługującej osobie osiągającej przychód o kwotę przekroczenia, nie więcej jednak niż o kwotę, o której mowa w art. 104 ust. 8 pkt 3, pomnożoną przez proporcję części renty rodzinnej przed dokonaniem zmniejszenia i pełnej renty rodzinnej.

3. Przychód osiągany przez osobę uprawnioną do renty rodzinnej w wysokości przekraczającej kwotę równą 130% przeciętnego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, powoduje zawieszenie prawa do części renty rodzinnej dla tej osoby. Wysokości części renty przysługujących pozostałym członkom rodziny nie ulegają zmianie.

Art. 106. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określa, w drodze rozporządzenia:

1) szczególne zasady zawieszania i zmniejszania świadczeń,

2) obowiązki emerytów i rencistów oraz płatników składek i urzędów skarbowych,

3) szczegółowe zasady rocznego i miesięcznego rozliczania świadczeń,

4) szczególne zasady zawieszania i zmniejszania świadczeń osobom, którym świadczenia przyznano z uwzględnieniem okresów ubezpieczenia za granicą.

„Prośba jaka wypływa z serca
człowieka w chwili ostatecznego
zmagania z cierpieniem i śmiercią...
to prośba o obecność, o solidarność,
o wsparcie w godzinie próby”.

Jan Paweł II, Evang. Vitae

Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy okazali pomoc w budowie Domu Hospicyjnego przy ul. Sobieskiego w Białymstoku.

Uprzejmie informujemy, że Dom pokryty jest już blachą, są wstawione okna, wykonana jest instalacja centralnego ogrzewania i wodno-kanalizacyjna. Ukończenie budowy zależy od przekazanych na ten cel ofiar i darowizn.

W związku z tym zwracamy się o dalszą pomoc, która umożliwi przyjęcie pierwszych chorych na początku zbliżającego się Trzeciego Tysiąclecia.

Jednocześnie informujemy, że Towarzystwo „Hospicjum” zgodnie ze swoim statutem prowadzi działalność preferowaną podatkowo, stąd osoby prawne jak i osoby fizyczne dokonujące darowizny na rzecz Towarzystwa, mogą odliczyć od dochodu przed opodatkowaniem, łącznie 15% dochodu.

Ofiary na budowę „Hospicjum” składać można na konto:

*Towarzystwo przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku
PKO I Oddz. w Białymstoku
10201316-327152-270-201*

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄD REGIONU PODLASKIEGO NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.
CENA: 240,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
CENA: 380,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 200
☎ 7422-797, 7423-246 w. 306

Wpłaty na budowę tablicy ku czci
Śp. ks. Stanisława Suchowolca
dokonały ostatnio KZ NSZZ „Solidarność”
przy Spółdzielni Mieszkaniowej
im. A. Mickiewicza w Białymstoku
i pp. F.A. Czechowic.

Wpłaty przyjmowane są na konto
ZR Podlaskiego
PKO BP II Oddział Białystok 10201329-50193-270-1
z dopiskiem „tablica śp. ks. Suchowolca”

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 310.
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji), Agnieszka Jabłońska, Artur Kozłowski
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność.”